

51Si 543/2019

Text těla emailové zprávy z podání 51445/2019

Od: xxxxxx@post.cz

Komu: podatelna@osoud.uno.justice.cz

Kopie:

Předmět: Žádost o poskytnutí anonymizovaných rozsudků

Okresní soud v Ústí nad Orlicí

Husova 975

562 17 Ústí nad Orlicí

V Praze dne 20.12.2019

Věc: Žádost o poskytnutí anonymizovaných rozsudků podle zákona č. 106/1999 Sb.,
o

svobodném přístupu k informacím

Vážení,

obracím se na vás se žádostí poskytnutí anonymizovaných trestních rozsudků, které
byly vyhlášeny

nadepsaným soudem v roce 2019, případně i v dřívějších letech, a kterými byli
obžalovaní odsouzeni za

spáchání trestného činu zabití podle § 141 trestního zákoníku, trestného činu
ublížení na zdraví podle §

146 trestního zákoníku nebo trestného činu ublížení na zdraví z omluvitelné
pohnutky podle § 146a

trestního zákoníku. O poskytnutí těchto rozsudků vás žádám z důvodu výzkumu
prováděného při

vypracování mé rigorózní práce. Zároveň vás žádám o anonymizování či poskytnutí
takového množství

anonymizovaných rozsudků, které nebude podléhat úhradě za poskytnutí informací.

Požadované informace mi prosím zašlete na mojí e-mailovou adresu:

xxxxxx@post.cz

Velmi děkuji za součinnost a za kladné vyřízení mé žádosti.

S pozdravem

Mgr. xxxxxxxx

nar. xxxxxxxxxx

bytem xxxxxxxx

tel.:xxxxxx

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v hlavním líčení konaném dne 04. 10 2018 senátě složeném z předsedy JUDr. Richarda Andera a přísedících JUDr. Milana Slezáka a Anny Schmidové v Ústí nad Orlicí

takto:

Obžalovaný J D

narozený [REDACTED] v Ústí nad Orlicí, okres Ústí nad Orlicí, trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED], adresa pro doručování [REDACTED]

je vinen, že

- 1) dne 10. 3. 2017 v době kolem 22.00 hod. v Ústí nad Orlicí - Kerharticích, okr. Ústí nad Orlicí, v restauraci Ranč na Tiché Orlicí na ulici U Vody u domu čp. 19, bez zohlednitelného důvodu a před více než 10 hosty, fyzicky napadl [REDACTED] opakovanými údery pěstí do obličejové části, čímž mu způsobil poranění spočívající v jednoduché zlomenině dolní čelisti vlevo dole v oblasti úhlu - oblasti poslední stoličky s krvácením do okolí, dále stav po krvácení z nosní dutiny, podkožní krevní výron pod pravým okem, podkožní krevní výron a oděrka horního rtu a zlomenina 7. zubu vlevo nahoře, se kterými byl dne 11.3.2017 ambulantně vyšetřen na Oddělení ústní, čelistní a obličejové chirurgie Krajské nemocnice Pardubice a následně v období od 13.3.2017 do 17. 3. 2017 hospitalizován na oddělení stomatochirurgie Krajské nemocnice Liberec, kde mu byl dne 14.3.2017 proveden v celkové anestezii vysoce specializovaný stomatochirurgický zákrok, v jehož průběhu byla provedena stabilizace, repozice a fixace zlomeniny se zavedením kovového materiálu, v důsledku těchto poranění byl poškozený omezen na běžném způsobu života bolestivostí postižené krajiny po dobu 3-5 týdnů v postupně slábnoucí tendenci, dále byl výrazně omezen ve všech funkcích dolní čelisti a ústní dutiny v důsledku pevné mezičelistní fixace - příjem tekuté a mixované stravy, omezení hygieny, komunikace, s nutností následného postupného rozcvičování a

rehabilitace,

a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí č.j. 3T 135/2013-140 ze dne 5. 9. 2013, který nabyl právní moci dne 10. 10. 2013, odsouzen mimo jiné i pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku a šesti měsíců nepodmíněně, který dne 25.9.2015 vykonal,

tedy

jednak

jinému úmyslně ublížil na zdraví,

jednak

dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného a spáchal uvedený čin opětovně,

- 2) dne 30.7.2017 v době od 23.18 hod. do 23.27 hod. v Ústí nad Orlicí, okr. Ústí nad Orlicí, na chodníku před barem César na Mírovém náměstí čp. 91 po předchozí slovní rozepři, před dalšími nejméně 4 osobami a pod vlivem alkoholu fyzicky napadl poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] nejméně třemi údery pěstí a kopy do oblasti levého oka, kdy v důsledku prvního úderu poškozený upadl na dlážděný chodník, kde obžalovaný v napadání pokračoval, čímž poškozenému [REDAKCE], způsobil krevní výron a otok v oblasti levé očníce, zlomeninu spodiny a zevní stěny levé očníce, zlomeninu spodiny dutiny horní čelisti vlevo s krvácením do čelistní dutiny, vpáčenou zlomeninu levé lící kosti, zlomeninu zevního okraje levé očníce ve švu mezi kostí čelní a lící s posunem o šíři kosti, zlomeninu dolního okraje levé očníce ve švu mezi lící kostí a horní čelistí, zlomeninu nosních kůstek s posunem a krvácením do oční spojivky vlevo s tím, že reálně hrozilo vážné poškození oka poškozeného - krvácením do sklivce, odchlípením sítnice, penetrujícím poraněním oka kostním fragmentem s rizikem až ztráty vidění a v případě pokračování útoku mohlo dojít k poškození nervových vláken v bílé hmotě mozkové, případně k nitrolebnímu krvácení či k pohmoždění mozku, což by mohlo vést až k bezprostřednímu ohrožení života v důsledku rozvoje otoku mozku či útlaku mozku krevním výronem, a takovéto poranění by bylo hodnoceno jako těžká újma na zdraví ve smyslu poškození důležitého orgánu, tato poranění si vyžádala hospitalizace do 7. 8. 2017 s nutností operačního zákroku v celkové anestézii a další hospitalizace za účelem vyjmutí kovové fixace bude nutná s odstupem cca 6 měsíců, kdy poškozený byl omezen v běžném způsobu života po dobu cca 4 týdnů klidovým režimem, bolestivostí poranění v obličeji, omezením příjmu potravy pouze na měkkou stravu a omezením dýchání nosem při neprůchodnosti, resp. snížení průchodnosti nosní dutiny, a následně fyzicky napadl poškozeného [REDAKCE], jedním úderem pěstí do obličeje takovou intenzitou až upadl na zem, čímž mu způsobil poranění, které si nevyžádalo lékařské ošetření,

a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí č.j. 3T 135/2013-140 ze dne 5. 9. 2013, který nabyl právní moci dne 10. 10. 2013, odsouzen mimo jiné i pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku a šesti měsíců nepodmíněně, který dne 25.9.2015 vykonal,

tedy

jednak

jednáním, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, pokusil se jinému úmyslně způsobit těžkou újmu na zdraví, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak

dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného a spáchal uvedený čin opětovně,

3) dne 9.3.2018 v době od 20.10 hod. do 20.27 hod. v Ústí nad Orlicí, okr. Ústí nad Orlicí, před restaurací Babyka na ul. Jilemnického čp. 1364 po předchozím požití alkoholických nápojů fyzicky napadl [REDAKCE] tak, že ho nejprve přímo před vchodem do restaurace chytil za bundu, strčil do něho a následně ho udeřil do hlavy, a když poškozený z místa odešel na jiné místo před restaurací, tak šel za ním, opět poškozeného několikrát udeřil pěstí do hlavy, poškozený poté obžalovaného strhl na zem a klekl na něho, aby jej uklidnil, a když pak poškozený od obviněného odcházel, tak jej obžalovaný opět napadl zezadu ranou do hlavy až poškozený upadl na zem, kde jej obžalovaný opakovaně kopnul do hlavy a obličeje a v jednání přestal až ve chvíli, kdy kolem nich projelo vozidlo, čímž poškozenému [REDAKCE] způsobil poranění spočívající v otoku horního víčka vlevo s hematomem, otoku tváře, tržné ráně levého obočí, oděrce pravé tváře a bolestivosti pravého zápěstí s otokem, kdy vzhledem k lokalizaci působícího násilí hrozilo vážné poškození oka jakožto důležitého orgánu (s rizikem až trvalé ztráty vidění), případně nitrolební krvácení a poranění mozku, tj. poranění bezprostředně ohrožující život a takováto poranění by byla hodnocena jako těžká újma na zdraví ve smyslu poškození důležitého orgánu

a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí č.j. 3T 135/2013-140 ze dne 5. 9. 2013, který nabyl právní moci dne 10. 10. 2013, odsouzen mimo jiné i pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku a šesti měsíců nepodmíněně, který dne 25.9.2015 vykonal,

tedy

jednak

jednáním, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, pokusil se jinému úmyslně způsobit těžkou újmu na zdraví, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak

dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného a spáchal uvedený čin opětovně.

Tím spáchal

pod bodem 1)

jednak

přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku,

jednak

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku,

pod bodem 2)

jednak

zvláště závažný zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

jednak

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku,

pod bodem 3)

jednak

zvláště závažný zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

jednak

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku

a odsuzuje se:

Podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je **obžalovaný povinen zaplatit** poškozeným:

- Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, regionální pobočce Hradec Králové, pobočce pro Královéhradecký a Pardubický kraj, se sídlem Hořická 1710/19a, 500 02 Hradec Králové náhradu škody **ve výši 30 880 Kč (poškozený ██████████)**

- Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, regionální pobočce Hradec Králové, pobočce pro Královéhradecký a Pardubický kraj, se sídlem Hořická 1710/19a, 500 02 Hradec Králové náhradu škody **ve výši 26 439 Kč (poškozený ██████████)**

- Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, regionální pobočce Hradec Králové, pobočce pro Královéhradecký a Pardubický kraj, se sídlem Hořická 1710/19a, 500 02 Hradec Králové náhradu škody **ve výši 3 365 Kč (poškozený ██████████).**

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, regionální pobočka Hradec Králové, pobočka pro Královéhradecký a Pardubický kraj, se sídlem Hořická 1710/19a, 500 02 Hradec Králové odkazuje se zbytky svých nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených u hlavního líčení soud zjistil, že obžalovaný J█████████ D█████████ dne 10. 3. 2017 kolem 22.00 hodin navštívil restauraci Ranči na Tiché Orlicí v ulici U Vody čp. 19 v Ústí nad Orlicí. Zde bez jakéhokoliv právnězohlednitelného důvodu a před více jak 10 hosty fyzicky napadl tam přítomného ██████████ opakovanými údery pěstí do obličejové části hlavy, čímž mu způsobil poranění spočívající v jednoduché zlomenině dolní čelisti vlevo dole v oblasti úhlu – oblasti poslední stoličky s krvácením do okolí, dále stav po krvácení z nosní dutiny, podkožní krevní výron pod pravým okem, podkožní krevní výron a oděrku horního rtu a zlomeninu sedmého zubu vlevo nahoře, se kterými byl dne 11. 3. 2017 ambulantně vyšetřen na oddělení ústní, čelistní a obličejové chirurgie Krajské nemocnice Pardubice a následně v období od 13. 3. 2017 do 17. 3. 2017 byl hospitalizován na oddělení stomatochirurgie Krajské nemocnice Liberec, kde mu byl dne 14. 3. 2017 proveden v celkové anestezii vysoce specializovaný stomatochirurgický zákrok, v jehož průběhu byla provedena stabilizace, repozice a fixace

zlomeniny se zavedením kovového materiálu, a v důsledku těchto poranění byl poškozený omezen na běžném způsobu života bolestivostí postižené krajiny pod dobu 3 – 5 týdnů v postupně slábnoucí tendenci, dále byl výrazně omezen ve všech funkcích dolní čelisti a ústní dutiny v důsledku pevné mezičelistní fixace, a to nutností příjmu tekuté a mixované stravy, omezení hygieny, komunikace, s nutností následného postupného rozcvičování a rehabilitace.

2. V přípravném řízení obžalovaný využil svého práva a k tomuto skutku odmítl vypovídat. U hlavního líčení pak výše uvedené jednání doznal, když uvedl, že [REDACTED] napadl v afektu, když důvodem byla jeho dcera. Celou situaci vysvětlil tak, že poškozený [REDACTED] v tu dobu žil ve společné domácnosti s bývalou družkou obžalovaného [REDACTED], se kterou má obžalovaný také společnou dceru. V důsledku chování [REDACTED] vůči [REDACTED] se podle obžalovaného začala dcera pomočovat, proto chtěl celou situaci s [REDACTED] vyřešit. Připustil, že nejprve [REDACTED] vyzval, aby s ním vyšel před restauraci, ten to však odmítl, a pak obžalovaný podle své výpovědi po [REDACTED] „vyskočil“ a dal mu nějaké rány pěstí. Připustil, že incident s [REDACTED] se odehrál ve dvou kratších fázích a v každé z těch fází zasadil [REDACTED] úder pěstí. Sám také některé úder pěstí inkasoval, ale jak se vyjádřil, sám nijak zraněný nebyl. Nevšiml si však ani žádného zranění na [REDACTED].
3. Samotný průběh skutkového děje sledovaly další osoby tehdy přítomné v restauraci, které také shodně vypověděly, že celý incident vyprovokoval právě obžalovaný J. [REDACTED] D. [REDACTED]. Svědkyně [REDACTED], která byla v restauraci s dalšími svými známými, uvedla nejen to, že celou situaci vyprovokoval právě obžalovaný, ale viděla i dva velké úder, které obžalovaný zasadil do obličeje poškozenému, a v následující fázi napadl obžalovaný znovu poškozeného jedním nebo dvěma úder pěstí. Všechny tyto úder viděla. Obdobné skutečnosti potvrdila ve své výpovědi i [REDACTED], která viděla několik pěstí ran do obličeje poškozeného ze strany obžalovaného, a v další fázi znovu jeden až dva úder do obličeje. Potvrdila také, že obžalovaný neměl žádnou konkrétní příčinu k takovému jednání. I svědkyně [REDACTED] potvrdila, že viděla nejméně dvě rány do obličeje poškozeného ze strany obžalovaného, když druhou ránu zhodnotila tak, že byla velká. Všimla si poté, že [REDACTED] tekla krev. I provozovatel restaurace [REDACTED] potvrdil, že viděl, jak obžalovaný zasadil poškozenému několik úderů pěstí do obličeje, podle jeho odhadu se jednalo o tři až čtyři rány a pokud jde o další napadení poškozeného, tomu přímo přítomen nebyl, ví o něm pouze z doslechu. Všiml si však zranění poškozeného, když ten měl krev kolem úst. I přítomná [REDACTED] potvrdila napadení poškozeného, a to opakovanými dvěma až třemi úder pěstí do obličeje. Podobně vypověděla i [REDACTED], která rovněž kromě opakovaných úderů pěstí do obličeje registrovala i krvavé zranění na poškozeném.
4. Sám poškozený vypověděl shodně s výpověďmi ostatních svědků, tedy že postupně inkasoval tři nebo čtyři úder pěstí, snažil se sice bránit, ale zcela se mu to nepodařilo, neboť vše se odehrálo ve velké rychlosti. Po těch úderech se mu z nosu spustila krev, musel pak na ošetření k lékaři a vyjádřil se i tak, že obžalovaný viděl, že poškozený krvácí. Pokud jde o mezení oproti obvyklému způsobu života, z výpovědi poškozeného vyplynulo, že měl „čelist zdrátovanou“, nemohl přijímat tuhou stravu, ale pouze tekutou pomocí brčka, kvůli přetrvávajícím bolestem musel brát léky a rovněž antibiotika. Omezení týkající se nemožnosti přijímat tuhou stravu přetrvávala asi tři týdny, bolestivost dva až tři týdny a postupem doby odeznívala.
5. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – odvětví soudního lékařství pak byla zjištěna nejen zranění, která jsou popsána shora, ale i to, že poté, co byl dne 17. 3. 2017 poškozený propuštěn do domácího ošetřování s doporučením klidového režimu, byla mu naložena pevná mezičelistní fixace s nutností příjmu tekuté, popř. mixované stravy s důležitým režimem hygieny ústní dutiny. V důsledku objektivně existujícího nálezu mohl být poškozený omezen bolestivostí postižené krajiny po dobu tří až pěti týdnů v postupně slábnoucí tendenci. Dále byl výrazně omezen ve všech funkcích dolní čelisti a ústní dutiny v důsledku pevné mezičelistní fixace (příjem tekuté a mixované stravy, omezení hygieny, komunikace apod.). Pevná mezičelistní fixace byla

sejmuta dne 4. 4. 2017 s nutností postupného rozcvičování a rehabilitace. Po dobu čtyř týdnů je dle soudnělékařských kritérií tedy nutno považovat omezení v obvyklém způsobu života poškozeného za podstatné. I v dalším období sice mohla trvat určitá porucha zdraví, omezení však již nedosahovalo soudnělékařských kritérií pro podstatné omezení v obvyklém způsobu života. Pokud jde o mechanismus vzniku jednotlivých zranění, bylo zjištěno ze znaleckého posudku, že proti oblasti hlavy poškozeného, a to oblasti dolní čelisti, horního rtu a oblasti pod pravým okem, působilo opakovaně tupé násilí střední intenzity. V případě útoku proti dolní čelisti vlevo se jednalo nepochybně o velmi prudký úder pěstí ruky druhé osoby. Toto konkrétní poranění svým charakterem ze soudnělékařského hlediska v žádném případě neodpovídá úderu otevřenou dlaní (facce) tak, jak uváděl v původní výpovědi J. [REDAKCE] D. [REDAKCE]. Poranění nelze v žádném případě vysvětlit např. pádem těla poškozeného s nárazem na pevnou podložku či předmět. Prudké úderky pěstí ruky druhé ruky ze soudnělékařského hlediska vznik uvedeného poranění nejen velmi uspokojivě vysvětlují, ale lze je považovat za naprosto typický mechanismus vzniku tohoto typu poranění. Celkově lze podle znalce konstatovat, že ke vzniku poranění mohlo velmi dobře dojít tak, jak uvedl poškozený a někteří svědci, tedy napadením druhou osobou výše popsaným způsobem.

6. Dále bylo provedeným dokazováním prokázáno, že obžalovaný dne 30. 7. 2017 v době od 23.18 do 23.27 hodin na chodníku před barem Cézár na Mírovém náměstí čp. 91 v Ústí nad Orlicí po předchozí slovní rozeprě před dalšími nejméně čtyřmi osobami a pod vlivem alkoholu fyzicky napadl poškozeného [REDAKCE] nejméně třemi údery pěstí a kopy do oblasti levého oka, kdy v důsledku prvního úderu poškozený upadl na dlážděný chodník, kde obžalovaný v napadání pokračoval, čímž poškozenému [REDAKCE] způsobil zranění, a to krevní výron a otok v oblasti levé očníce, zlomeninu spodiny a zevní stěny levé očníce, zlomeninu spodiny dutiny horní čelisti vlevo s krvácením do čelistní dutiny, vpáčenou zlomeninu levé lící kosti, zlomeninu zevního okraje levé očníce ve švu mezi kostí čelní a lící s posunem o šíři kosti, zlomeninu dolního okraje levé očníce ve švu mezi lící kostí a horní čelistí, zlomeninu nosních kůstek s posunem a krvácení do oční spojivky vlevo s tím, že reálně hrozilo vážné poškození oka poškozeného, a to krvácením do sklivce, odchlípením sítnice, penetrujícím poraněním oka kostním fragmentem s rizikem až ztráty vidění, a v případě pokračování útoku mohlo dojít k poškození nervových vláken v bílé hmotě mozku, případně k nitrolebnímu krvácení či pohmoždění mozku, což by mohlo vést až k bezprostřednímu ohrožení života v důsledku rozvoje otoku mozku, či útlaku mozku krevním výronem, a takovéto poranění by bylo hodnoceno jako těžká újma na zdraví ve smyslu poškození důležitého orgánu. Tato poranění si vyžádala hospitalizaci do 7. 8. 2017 s nutností operačního zákroku v celkové anestezii a další hospitalizace za účelem vyjmutí kovové fixace bude nutná s odstupem asi šesti měsíců. Poškozený byl omezen v běžném způsobu života po dobu cca čtyř týdnů, a to nutností dodržovat klidový režim, bolestivostí poranění v obličeji, omezením příjmu potravy pouze na měkkou stravu a omezením dýcháním nosem při neprůchodnosti, resp. snížení průchodnosti nosní dutiny. Následně na tomtéž místě obžalovaný napadl poškozeného [REDAKCE], a to jedním úderem pěstí do obličeje takovou intenzitou, až upadl na zem, čímž mu způsobil poranění, které si nevyžádalo lékařské ošetření.
7. Ve vztahu k tomuto jednání vypověděl obžalovaný J. [REDAKCE] D. [REDAKCE] rozdílně v přípravném řízení a u hlavního líčení. V přípravném řízení k události uvedl, že se před barem Cézár potkal mimo jiné s poškozeným [REDAKCE] a chtěl se ho zeptat na průběh incidentu, který měl mít [REDAKCE] se známým obžalovaného [REDAKCE] s tím, jestli skutečně [REDAKCE] bodl [REDAKCE], anebo ten se zranil jiným způsobem tak, že spadl na sklo. [REDAKCE] mu však na dotaz měl odpovědět, že mu nic říkat nebude, sáhl do pravé kapsy a [REDAKCE] řekl, že ho také pobodá. Obžalovaný podle své výpovědi reagoval tak, že chytil [REDAKCE] ruku, když ji měl ještě v kapse, chytl ho za obličej a strčil do něj. V důsledku toho strčení měl pak [REDAKCE] šlápnout do prohloubeného kanálu, zvrtnout si nohu a spadnout na zem na obličej. Pokud jde o druhého

muže, který byl na místě, uvedl, že ten se za ním rozběhl, obžalovaný se k němu otočil a strčil do něj a pak sám odběhl pryč. Podle této původní výpovědi údajně obžalovaný ani nevěděl, jestli muž spadl na zem. U hlavního líčení prezentoval jiné skutečnosti. Uvedl, že poté, co mu [REDAKCE] odpověděl, že se s ním bavit nebude a že ho také pobodá, zareagoval podle své výpovědi obžalovaný tak, že mu dal pěstí do obličeje. Poškozený se poté otočil a spadl na zem. Připustil v této výpovědi, že když poškozený ležel na zemi, zasadil mu ještě jeden kop zezadu do hlavy s tím, že to nebylo velkou intenzitou. Pokud jde o poškozeného [REDAKCE], uvedl u hlavního líčení, že do něho pouze strčil a [REDAKCE] poté spadl na zem. Zatímco tedy v přípravném řízení obžalovaný ve vztahu k poškozenému [REDAKCE] uvedl, že do něho pouze strčil, u hlavního líčení už připustil úder pěstí do obličeje a následný kop do hlavy a v případě [REDAKCE] sice setrval na svém tvrzení, že do něho pouze strčil, připustil ale, že v důsledku strčení [REDAKCE] na zem spadl. V posuzovaném případě je obžalovaný spolehlivě uvěřitelný nejen výpovědí samotného poškozeného [REDAKCE], ale i výpovědí [REDAKCE] a [REDAKCE]. [REDAKCE] potvrdil, že inkasoval od obžalovaného dva úderů na levé oko, do té doby [REDAKCE] pouze registroval na místě. To, že byl následně kopán do oblasti hlavy, se dozvěděl až dodatečně od [REDAKCE]. Poškozený také ve svých výpovědích popřel, že by před svým napadením jakýmkoliv způsobem vyhrožoval obžalovanému, připustil, že se o něm jako o poškozeném říkalo, že v předchozí době měl někoho napadnout před restaurací U Babyky. Z výpovědi svědka [REDAKCE] pak vyplynulo, že nejprve poškozený inkasoval od obžalovaného ránu pěstí do tváře, po které spadl na zem mezi lavičky, a když poškozený ležel na zemi, tak do něho obžalovaný opakovaně kopl, když podle svědka se jednalo minimálně o čtyři kopy. Viděl cílené kopy směrem na obličej poškozeného. Poté, co svědek vyzval poškozeného, aby svého jednání nechal, inkasoval poškozený od obžalovaného ještě další minimálně dva až tři kopy. Z výpovědi tohoto svědka navíc vyplývá, že registroval i následné napadení poškozeného [REDAKCE], když ten inkasoval od obžalovaného ránu pěstí do obličeje. Sám [REDAKCE] ve své výpovědi potvrdil nejen to, že inkasoval od obžalovaného úder do hlavy, po kterém spadl na zem, ale registroval i opakované kopy ze strany obžalovaného do obličeje poškozeného [REDAKCE].

8. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – odvětví soudního lékařství pak byla i v tomto případě zjištěna nejen zranění, která utrpěl poškozený, ale i to, že zlomeniny obličejového skeletu vznikly v rámci jednoho úrazového mechanismu. Poranění poškozeného [REDAKCE] vzniklo tupým násilím o velké intenzitě a menší ploše, které působilo na oblast levé očníce, levé lící kosti a nosu. Z charakteru a lokalizace zlomenin obličejového skeletu lze usuzovat minimálně na tři úderů pěstí, popř. kopy. Charakter poranění svědčí jednoznačně pro opakované aktivní tupé násilí. Další mechanismy, jako například pád či opakované pády, nejsou způsobitelné ke vzniku výše uvedených zlomenin obličejového skeletu, neodpovídá tomu mnohočetnost zlomenin, intenzita, ani plocha působícího násilí. Mechanismus, který uvedl poškozený, tedy rány pěstí do obličeje v oblasti levého oka, poté pád, a svědek [REDAKCE] tři kopy do hlavy ležícího poškozeného, je způsobitelný ke vzniku zjištěných poranění. Mechanismus původně popsán obžalovaným v přípravném řízení, tedy strčení poškozeného a následný pád, vznik utrpených poranění neobjasňuje. Obdobný mechanismus popsán [REDAKCE] není způsobitelný ke vzniku utrpených poranění (tedy odstrčení poškozeného a jeho následný pád). Z pohledu poškozeného působilo opakované tupé násilí zepředu na oblast levé očníce, levé lící kosti a nosu. Ke vzniku poranění byla nutná velká intenzita působícího násilí, tj. úderů pěstí nebo kopy vedené velkou silou, příp. s náprahem. Útok směřoval nepochybně na hlavu poškozeného do oblasti levé očníce, kde se nachází oko jakožto důležitý orgán, jehož vážné poškození výše uvedeným mechanismem útoku reálně hrozilo (krvácení do sklivce, odchlípení sítnice, penetrující poranění oka kostním fragmentem) s rizikem až ztráty vidění. V případě pokračování útoku mohlo dále dojít akceleračně–deceleračnímu traumatu mozku ve smyslu tzv. difuzního axonálního poranění (tj. poškození nervových vláken v bílé hmotě mozkové), případně k nitrolebnímu krvácení, či k pohmoždění mozku. Takováto poranění by vedla nepochybně k bezprostřednímu ohrožení života v důsledku rozvoje otoku mozku či útlaku mozku krevním

výronem. Poškozený byl v důsledku utrpených poranění omezen v běžném způsobu života po dobu cca čtyř týdnů, klidovým režimem, bolestivostí poranění v obličeji, omezením příjmu potravy pouze na měkkou stravu a omezením dýchání nosem při neprůchodnosti, resp. snížení průchodnosti nosní dutiny. I z výpovědi samotného poškozeného vyplynulo, že po napadení měl oteklou celou tvář, klidový režim musel dodržovat v období tří až pěti týdnů, po dobu asi pěti týdnů musel přijímat toliko tekutou stravu, a byť se snažil kousat i pevná sousta, nedařilo se mu to, a musel se vrátit ke stravě tekuté.

9. Dále bylo zjištěno, že dne 9. 3. 2018 v době od 20.10 hodin do 20.27 hodin před restaurací Babyka v ulici Jilemnického čp. 1364 v Ústí nad Orlicí obžalovaný po předchozím požití většího množství alkoholických nápojů fyzicky napadl [REDAKCE] tak, že ho nejprve přímo před vchodem do restaurace chytil za bundu, strčil do něho a následně ho udeřil do hlavy, a když poškozený z místa odešel na jiné místo před restauraci, šel za ním, opět poškozeného několikrát udeřil do hlavy, poškozený poté obžalovaného strhl na zem a klekl na něho, aby jej uklidnil, a když pak poškozený od obžalovaného odcházel, tak jej obžalovaný opět napadl zezadu ranou do hlavy, až poškozený upadl na zem, kde jej opakovaně kopnul do hlavy a obličeje a v jednání přestal až ve chvíli, kdy kolem nich projelo vozidlo. Tímto jednáním poškozenému Radku [REDAKCE] způsobil poranění spočívající v otoku horního víčka vlevo s hematomem, otoku tváře, tržné ráně levého obočí, oděrce pravé tváře a bolestivosti pravého zápěstí s otokem. Vzhledem k lokalizaci působícího násilí hrozilo vážné poškození oka jakožto důležitého orgánu s rizikem až trvalé ztráty vidění, případně nitrolební krvácení a poranění mozku, tj. poranění bezprostředně ohrožující život.
10. Obžalovaný sice ve své výpovědi v přípravném řízení uvedl, že ve vztahu k tomuto skutku „se ke všemu přiznává a to, co uvedl [REDAKCE], je pravda“, zároveň však uvedl, že si nepamatuje, jak celý incident vlastně začal a kdo komu zasadil první ránu. Toto zdůvodnil tím, že byl pod vlivem alkoholu, pervitinu a marihuany a měl tzv. „okno“. Podle své výpovědi z přípravného řízení si pamatuje událost od momentu, kdy jej měl poškozený [REDAKCE] shodit na zem, což bylo poblíž kontejnerů u restaurace, poškozený ho měl bít pěstmi do obličeje, klečet na něm, a přitom poškozenému tekla z nosu krev a kapala na obžalovaného. Uvedl, že neví, z čeho zranění poškozeného pocházelo. Když se potom ze sevření poškozeného vyprostil, či jej poškozený pustil, připustil obžalovaný, že poškozeného napadl tak, že mu dával úder pěstmi do obličeje, hlavy a jinde po těle, uvedl, že neví, kolik těch ran bylo, ale bylo jich víc. Po těch ranách poškozený spadl na zem, a když byl na zemi, tak jej obžalovaný dvakrát kopl do obličeje, při těch kopech poškozený nejprve seděl a pak i ležel na zemi. Kopl ho nejprve nártem levou nohou, když ten kopanec poškozený nestihl vykřít, a když poškozený ležel, kopl ho ještě jednou, a to opět nártem. Připustil, že ten druhý kopanec byl ještě větší intenzitou. U hlavního líčení korigoval své původní vyjádření tak, že chtěl poškozenému dát jenom „výchovnou ránu“, ale byl poškozeným stržen na zem, sám inkasoval rány do hlavy, pak ale i v této výpovědi připustil, že když se ze sevření vyprostil nebo ho poškozený pustil, dal poškozenému pěstmi rány do obličeje a dvakrát ho kopl do hlavy. Uvedl také, že při těch kopech si poškozený kryl obličej a přitom se poškozenému podařilo ty kopy zbrzdit.
11. Z výpovědi poškozeného naopak vyplynulo, že byl bez jakéhokoliv varování před restaurací napaden obžalovaným, a to opakovanými úder pěstí do obličeje a poškozený před ním ustupoval, postupně byl zasažen úderem tak, že mu začala téct krev z nosu, a v jednu chvíli se poškozenému podařilo chytit obžalovaného za mikinu a srazit ho na zem. Připustil také, že v ten moment na obžalovaném klečel a dal mu dvě až tři rány pěstí do obličeje s tím, aby se obžalovaný uklidnil. Obžalovaný začal reagovat tak, že sliboval, že dalšího jednání zanechá, proto ho poškozený pustil, a když od něho odcházel, inkasoval velkou ránu zezadu a následně jen vnímal, jak leží na zemi a obžalovaný do něho kopal. Snažil se sice postavit, ale v tom okamžiku znovu inkasoval kop do hlavy, a to celkem dva až tři, snažil se těm kopům bránit, dával si před obličej ruce, obžalovaný jej kopy trefoval do rukou, a nikdy se tedy nejednalo o přímý zásah do obličeje,

když tyto kopy byly brzděny. Podstatnou ve věci byla i výpověď svědka [REDACTED], který jednání obžalovaného sledoval. Vyjádřil se tak, že obžalovaný zasazoval úderý poškozenému vši silou oběma rukama, když svědek viděl čtyři až pět takových úderů, poté po mírné pauze v napadání znovu napadl obžalovaný poškozeného pěti úderý do hlavy a asi třemi kopy, když podle svědka se jednalo o kopy s náprahem, což přirovnal k tomu, jako když fotbalista kope do míče.

12. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – odvětví soudního lékařství soud opět zjistil poranění, která poškozený při napadení utrpěl, a dále i další rozhodné skutečnosti. Poranění, která byla popsána při lékařském vyšetření dne 9. 3. 2018, jsou hodnocena jako poranění čerstvá, tj. dobou vzniku odpovídala předmětné události z uvedeného dne. Otok a krevní výron horního víčka levého oka spolu s tržnou ránou levého obočí vznikly podle znalce tupým násilím o menší ploše, které působilo minimálně jedenkrát střední intenzitou na oblast levé očníce. Vznik těchto poranění lze dobře vysvětlit minimálně jedním úderem pěstí, příp. kopem. Krevní výron v oblasti pravé očníce vznikl tupým násilím o menší ploše, které působilo minimálně jedenkrát malou intenzitou na oblast pravé očníce. Vznik tohoto poranění lze vysvětlit dobře minimálně jedním úderem pěstí na oblast pravé očníce. Kožní oděrka pravé tváře otokem vznikla tečně působícím tupým násilím malé intenzity, např. odřením tváře o pevnou překážku, případně tečným kopem. Otoky čtvrtého a pátého prstu pravé ruky pak vznikly tupým násilím malé intenzity. Tato poranění mohla dobře vzniknout např. při sebeobraně. Podle znalce z hlediska soudně lékařského je nutno také uvést, že intenzita kontaktního násilí působícího na povrch těla mohla být zmírněna obrannými mechanismy a úhybnými manévry poškozeného. Výpověď poškozeného a výpověď svědka [REDACTED] vznik zjištěných poranění dobře vysvětluje, jedná se o typické následky úderů pěstí, příp. kopů, tj. aktivního násilí způsobeného druhou osobou. Kontaktní násilí působící na obličej bylo malé až střední intenzity. Z pohledu poškozeného působilo směrem zepředu dozadu. Útok nepochybně směřoval na oblast hlavy, kde se nacházejí důležité orgány, zejména oko, mozek, nitrolební cévy a další. Zejména kopy do oblasti hlavy jsou z lékařského hlediska velmi rizikové, přičemž k závažnějšímu zdravotnímu následku by došlo zejména při větší intenzitě kontaktního násilí, a v případě pokračování útoku. Při větší intenzitě kontaktního násilí by vzhledem k lokalizaci působícího násilí hrozilo zejména vážné poškození oka jakožto důležitého orgánu, příp. nitrolební krvácení a poranění mozku, tj. poranění bezprostředně ohrožující život.
13. Byť ze znaleckého posudku vyplývá, že intenzita kontaktního násilí byla malá, znalec připouští i fakt, že tato kontaktní intenzita mohla být zmírněna obrannými mechanismy či manévry poškozeného a že při větší intenzitě kontaktního násilí by hrozila i závažnější poranění hodnotitelná jako těžká újma na zdraví. V této souvislosti je nutno zmínit i ty části výpovědi obžalovaného a poškozeného, které se právě zmiňují o tom, že útok obžalovaného proti hlavě poškozeného byl zmírňován obrannými pohyby poškozeného. Z výpovědi poškozeného, jak již na to bylo poukázáno, vyplynulo, že se snažil bránit a dával si před obličej ruce s tím, že při kopech ho trefoval do uvedených rukou, a nejednalo se nikdy o přímý zásah kopem do obličeje. Sám obžalovaný u hlavního líčení připustil, že je pravda, že poškozený si kryl obličej a přitom „zbrzdil ty moje kopy“. Lze z toho dovodit, že intenzita původně vedeného násilí byla větší, než intenzita dopadající. Lze to odvodit i z výpovědi svědka [REDACTED], který uvedl, že úderý, které vedl obžalovaný proti poškozenému, byly vši silou a kopy byly vedeny s náprahem „jako, když fotbalista kope do míče“. Je tak možno uzavřít, že intenzita násilí, které používal obžalovaný při napadení, byla způsobila i ke vzniku takových zranění, které by bylo možno hodnotit jako těžká újma na zdraví a pouze z důvodu obrany poškozeného a zbrzdění útoku obžalovaného k takovým zraněním nedošlo.
14. V přípravném řízení byl ještě zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví – odvětví psychiatrie ve vztahu k obžalovanému. Z něho vyplynulo, že u obžalovaného byla zjištěna disociální porucha osobnosti, a v době trestné činnosti šlo u něho o prostou opilost. Byly

zhoršeny pouze ovládací schopnosti v důsledku požitého alkoholu. Toto zhoršení si však obžalovaný způsobil sám a úmyslně. Obžalovaný si byl dobře vědom, že alkohol na něj takto působí. Je-li odhlédnuto od vlivu alkoholu, pak byly rozpoznávací i ovládací schopnosti plně zachovány. Obžalovaný má v rámci své poruchy osobnosti sklon k zneužívání alkoholu i dalších drog. Byl sice pod vlivem alkoholu, který pouze lehce zhoršil jeho ovládací schopnosti, ale toto zhoršení si přivodil sám, úmyslně a zcela v souladu se svým životním stylem. Je schopen odolat prvnímu napití a regulovat další konzumaci alkoholu. Pobyt obžalovaného na svobodě není z hlediska psychiatrického nebezpečný a k resocializaci nelze přispět žádným léčením.

15. Provedeným dokazováním bylo tak prokázáno, že jednáním popsaným pod bodem 1) výroku rozsudku naplnil obžalovaný J. [REDAKCE] D. [REDAKCE] jak po stránce objektivní, tak subjektivní zákonné znaky skutkové podstaty jednak přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, a jednak výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písmeno a) tr. zákoníku, neboť jednak jinému úmyslně ublížil na zdraví, a dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného a spáchal uvedený čin opětovně. S ohledem na způsob provedení činu, opakované úderý pěstí do obličejové části hlavy lze dovodit, že obžalovaný nejenže přímo chtěl poškozeného napadnout, ale charakter útoku svědčí i pro závěr, že jednal úmyslně ve vztahu ke způsobenému zranění. Po subjektivní stránce tak v tomto případě jednal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písmeno a) tr. zákoníku. Pod body 2) a 3) výroku rozsudku pak v každém z těchto případů naplnil obžalovaný znaky skutkové podstaty jednak zvláště závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku ukončeného ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, a v jednočinném souběhu též znaky přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písmeno a) tr. zákoníku, když v těchto případech jednak jednáním, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, a jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, pokusil se jinému úmyslně způsobit těžkou újmu na zdraví, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo, a jednak se dopustil veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného a spáchal uvedený čin opětovně. Závěr o naplnění znaků, zejména zvláště závažného zločinu ublížení na zdraví, je nutno učinit s přihlédnutím nejen k charakteru zranění, která utrpěli poškození, ale i z intenzity útoku a z tělesných oblastí, proti kterým byl útok veden. Oba dva útoky byly vedeny zejména na hlavu poškozených, tedy místo, kde jsou uloženy důležité orgány pro život, a při použití úderů pěstí a zejména kopů jsou tato místa relativně snadno zranitelná, a je nepochybné, že obžalovaný musel být přinejmenším srozuměn s tím, že takovýmto útokem může poškozeným způsobit vážná zranění. Po subjektivní stránce jednal v těchto případech minimálně ve formě eventuálního úmyslu podle § 15 odst. 1 písmeno b) tr. zákoníku. Byť znalecký posudek ve vztahu k poškozenému [REDAKCE] konstatuje použití násilí malé intenzity, zároveň znalec popisuje, že se jedná o intenzitu kontaktní, tedy intenzitu úderu dopadajícího na tělo poškozeného. Sám konstatuje, že při větší intenzitě v útoku by hrozila zranění kvalifikovatelná jako těžká újma na zdraví. Na tuto okolnost, konkrétně na zbrzdění jednotlivých útoků je poukazováno níže, a vyplývají jak z výpovědi obžalovaného, tak poškozeného, tak svědka [REDAKCE]. Proto i v tomto případě byla použita ta kvalifikace, která byla použita již v obžalobě. Pokud jde o přečin výtržnictví a jeho kvalifikování též podle odst. 2 písmeno a) § 358 tr. zákoníku, je třeba poznamenat, že každého ze tří jednání se dopustil obžalovaný přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí, čj. 3 T 135/2013 – 140, ze dne 5. 9. 2013, který nabyl právní moci dne 10. 10. 2013, odsouzen mj. i pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písmeno a) tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na 1 rok a 6 měsíců, který dne 25. 9. 2015 vykonal. Přečinů výtržnictví v jednotlivých bodech shora se tak dopustil opětovně po tomto odsouzení.
16. K osobě obžalovaného dále bylo zjištěno, že je bez zaměstnání, v místě bydliště byl opakovaně projednáván pro různé přestupky. Do současné doby, a to od roku 2000 byl celkem 11x soudně trestán, 8x pro tr. čin výtržnictví a 3x pro tr. čin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, resp. 221 odst. 1 předchozího tr. zákona. Naposledy byl odsouzen rozsudkem zdejšího

soudu ze dne 26. 5. 2014, sp. zn. 3 T 7/2014, kdy mu byl za přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1, 3 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody na 16 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou. Trest vykonal 25. 1. 2017.

17. Při úvaze o druhu a výměře trestu vycházel soud jednak z významů porušených zákonem chráněných zájmů, jednak na ochraně zdraví a života občanů a zájmu na zachování veřejného pořádku. Bylo přihlédnuto ke způsobu provedení činů, k jejich následkům a okolnostem, za kterých byly činy spáchány, rovněž tak bylo přihlédnuto k osobě obžalovaného, k míře jeho zavinění, k jeho osobním, rodinným, majetkovým poměrům, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. Obžalovaný je speciálním recidivistou, jak pokud jde o trestný čin ublížení na zdraví, tak výtržnictví. Opakovaně byl v minulosti pro tyto tr. činy odsouzen a byl potrestán i nepodmíněnými tresty odnětí svobody. V posuzovaném případě mu přitěžuje nejen to, že spáchal více tr. činů, ale i to, že se vždy následujícího skutku dopustil za situace, kdy věděl, že už je pro předchozí tr. činnost stíhán. Pro skutek ve vztahu k [REDAKCE] mu bylo doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání dne 14. 7. 2017, a přesto dne 30. 7. 2017 fyzicky napadl [REDAKCE]. Za tento skutek mu pak bylo doručeno usnesení o zahájení tr. stíhání dne 14. 11. 2017 a ni to jej neodradilo od dalšího napadení dne 9. 3. 2018, tentokrát poškozeného [REDAKCE]. V rámci dokazování v hlavním líčení pak bylo zjištěno, že dne 13. 9. 2018 se měl dopustit dalšího přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písmeno a), a to v restauraci Babyka v Ústí nad Orlicí, když toto tr. stíhání bylo usnesením státního zástupce z důvodů uvedených v § 179c odst. 2 písmeno i) tr. řádu odloženo jako neúčelné. Za tohoto stavu věci dospěl soud k závěru, že je na obžalovaného nutné působit důraznějšími trestněprávními prostředky. V rámci nejpřísnější ze sbíhajících se tr. sazeb, tedy té uvedené v § 145 odst. 1 tr. zákoníku, byl jako úhrnný uložen trest odnětí svobody mírně pod polovinou tr. sazby, konkrétně ve výměře 5 let. Podle § 56 odst. 2 písmeno a) tr. zákoníku byl pro výkon trestu obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou.
18. Nikdo z poškozených – [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] se s žádným nárokem na náhradu škody nepřipojil. V jednotlivých případech uplatnila svůj nárok na náhradu škody vždy Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, a to v případě [REDAKCE] s částkou 30 880 Kč, u poškozeného [REDAKCE] ve výši 26 439 Kč a u poškozeného [REDAKCE] ve výši 3 365 Kč s tím, že se vždy jednalo o objem finančních prostředků, které pojišťovna vyplatila v souvislosti s ošetřením a léčením jednotlivých poškozených. Tyto nároky na náhradu škody byly tak řádně doloženy rozpisem jednotlivých léčebných úkonů, a proto byl obžalovaný zavázán tyto uplatněné částky pojišťovně uhradit. Kromě toho pojišťovna v každém z jednotlivých případů ještě uplatňovala úrok z prodlení, který však nijak blíže konkrétním procentem či údajem nespécifikovala, a proto byla s těmito zbytky nároků na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Ústí nad Orlicí 04.10.2018

JUDr. Richard Ander v. r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Radošem v hlavním líčení konaném dne 29.5.2019 v Ústí nad Orlicí

takto:

Obžalovaný J Z

narozený [REDACTED] ve Vysokém Mýtě, okres Ústí nad Orlicí, bez zaměstnání, bytem [REDACTED],
[REDACTED],

je vinen, že

dne 3. 9. 2018 kolem 09.10 hodin v Chocni, okr. Ústí nad Orlicí, v ulici Pardubická na parkovišti u Zámku po předchozí krátké rozepři fyzicky napadl [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], kterého se snažil kopnout do oblasti rozkroku, kdy napadený kop levou rukou vykryl a utrpěl tak naštípnutí základní části prvního článku 2. prstu levé ruky, otok měkkých tkání při bazi základního článku palce levé ruky s nutností sádrové fixace a s dobou léčení do 1. 11. 2018 včetně rehabilitace,

tedy

jinému úmyslně ublížil na zdraví.

Tím spáchal

přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se :

Podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmínečně odkládá** a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se **stanoví zkušební doba na 1 (jeden) rok**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je **obžalovaný povinen zaplatit** poškozené Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR se sídlem Vinohradská 2577/178, 130 00 Praha 3, IČ 471 143 04 nárok na náhradu škody **ve výši 5 593 Kč**.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený [REDAKCE], narozený [REDAKCE], bytem [REDAKCE] s nárokem na náhradu škody a náhradu nemajetkové újmy **odkazuje** na občanskoprávní řízení.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl bezpečně prokázán shora popsáný skutkový děj.
2. V hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je uvedeno ve výrokové části. Z provedeného dokazování bylo zjištěno, že obžalovaný J [REDAKCE] Z [REDAKCE] a poškozený [REDAKCE] nemají vyřešené majetkové vypořádání po ukončení činnosti sdružení, na jehož základě provozovali podnikatelskou činnost. Dne 3.9.2018 obžalovaný při jízdě vozidlem spatřil poškozeného svého bratra [REDAKCE] jet s dodávkovým vozidlem, dle jeho vyjádření v majetku sdružení, a rozhodl se přimět bratra k vydání vozidla. Přijel proto za ním na parkoviště u Zámku, kde byla provozovna sdružení. Po vystoupení obou bratrů z vozidel došlo ke krátké slovní rozeprá a obžalovaný se snažil kopnout poškozeného do oblasti rozkroku. Ten kop vykryl levou rukou a utrpěl tak popsané zranění a poté poškozený zasáhl obžalovaného paralyzérem do oblasti hrudníku pod levou paži, blíže zádové oblasti. Zranění obou jsou zadokumentována v lékařských zprávách a fotodokumentaci.
3. Obžalovaný uvedl, že naopak to byl on, kdo byl napaden paralyzérem zezadu, zranění poškozeného vysvětluje sebepoškozením z jeho strany. Popsaný skutkový děj je prokázán výpovědí poškozeného. Z výpovědi syna obžalovaného svědka [REDAKCE] bylo zjištěno, že jeli s otcem autem, že uviděli jet strýce v autě a otec ho vyzval, aby auto otočil a jel za strejdou. Přijeli k Zámečku před vchod do smuteční síně, kde zastavil poškozený a s autem zastavili za ním tak, aby nemohl odjet. Dle jeho výpovědi se jeho otec domáhal, aby mu strýc dal do kufru nějaké pneu, což ten odmítal, nějakou chvíli se tam handrkovali, a když již byl otec na odchodu, zasáhl ho strýc paralyzérem, který vytáhl snad z kapsy. Když chtěl [REDAKCE] otci pomoci, zasáhl strýc i jeho do oblasti hrudníku, ale on to v podstatě necítil, protože měl silnou mikinu. Svědek uvedl, že kromě kontaktu paralyzérem tam k žádnému jinému fyzickému kontaktu nedošlo. Uvedl, že vylučuje, že by přehlédl, že otec poškozeného kopl. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že odváděla svoje dcery do ZUŠky a v blízkosti vchodu do ZUŠky si všimla, že vystoupili z auta nějakí muži, dohadovali se, padaly tam nějaké vulgarismy, ale protože nechtěla děti vystavovat tomuto výstupu, tak se je snažila co nejdříve odvést do ZUŠky, takže neví, jestli mezi nimi došlo k nějakému fyzickému kontaktu a všimla si, že se na místě nacházela též nějaká maminka s dětmi, kterou však nezná osobně.
4. Dále byl vyslechnut, a to až soudem, svědek [REDAKCE], kterého obžalovaný navrhl k výslechu a to podáním ze dne 9.5.2019, který byl soudu téhož dne doručen, přičemž z výpovědi

tohoto svědka by bylo zjištěno, že obžalovaný o tom, že svědek konflikt viděl, věděl hned druhý den po konfliktu, kdy se s ním svědek setkal v prodejně [REDAKCE] a dotazoval se ho, co to tam spolu blbli. Obžalovaný shodně se svědkem uvedl, že se v dubnu 2019 náhodně potkali v restauraci v Chocni a teprve poté došlo k podání návrhu na výslech svědka. Tyto skutečnosti znevěrohodňují obsah výpovědi tohoto svědka, neboť je nepochybné, že pokud se značným časovým odstupem spolu hovořili v dubnu 2019 v restauraci v Chocni, nepochybně hovořili o tom, co se stalo, když byl následně svědek [REDAKCE] navržen k výslechu a je možné, že výpověď svědka [REDAKCE] může být směsí toho, co s odstupem několika měsíců viděl s tím, o čem hovořili s obžalovaným v restauraci. Z výpovědi tohoto svědka soud zjistil, že údajně konflikt sledoval ze vzdálenosti asi 25 metrů z parku, kde za stromem vykonával velkou potřebu. Tento svědek potvrdil, že se tam hádali, že viděl, že poškozený obžalovaného něčím zasáhl do zad, že v té době nevěděl, že to byl paralyzér, to se dozvěděl až dodatečně a uvedl, že neviděl žádné kopnutí. Na fotografiích z místa činu vytištěných ze serveru mapy.cz pak označil místo, kde se nacházel a také místo, kde před vchodem do Zámku Chocně stála dvě auta. Potvrdil, že se tam obžalovaný s poškozeným dohadovali, že je oba zná. Uvedl, že J [REDAKCE] Z [REDAKCE] zná víc a lépe, v hlavním líčení mu též tykal. Není důvodu pochybovat, že svědek něco z incidentu skutečně viděl, ale jest otázkou, co všechno mohl vidět a zda incident sledoval od samého počátku, což uvádí, neboť ze zmíněné fotodokumentace je zřejmé, že místo je různě zastíněno keři a stromy, takže nemusel mít dostatečný výhled a zjevně celou událost nesledoval celou dobu, neboť uvedl, že kromě obžalovaného, poškozeného a jeho syna si na místě všiml jenom nějaké paní, která venčila psa. Prokazatelně se však na místě pohybovala svědkyně [REDAKCE] se dvěma dětmi, což by svědek nemohl přehlédnout, pokud by skutečně konflikt pozoroval celou dobu a podle svědkyně [REDAKCE] se na místě pohybovala další žena s dětmi, kterou však svědek [REDAKCE] taktéž vůbec nezaregistroval. Výpověď svědka [REDAKCE] je tedy možno vyhodnotit pouze tak, že byl svědkem konfliktu, avšak jeho výpověď nemůže vyloučit to, že došlo ke shora popsanému kopnutí.

5. Ve věci byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Z jeho závěrů vyplývá, že poškozený [REDAKCE] utrpěl abrupci (naštípnutí) základní části prvního článku 2. prstu levé ruky, otok měkkých tkání při bazi základního článku palce levé ruky. Objektivně existující úrazový nález poškozeného ze soudně lékařského hlediska svou závažností přesvědčivě nedosahuje úrovně těžké újmy na zdraví a lze jej hodnotit jako ublížení na zdraví prosté. V důsledku objektivně existujícího nálezu mohl být pacient bolestivostí postižené krajiny po dobu cca 3 týdnů v postupně slábnoucí tendenci. Dále byl omezen v některých úchopových a zátěžových funkcích levé ruky po dobu fixace (sádrová do 12. 9. 2018, plastová do 1. 10. 2018). I když omezení byla pro pacienta jistě určitým způsobem limitující, nedosahovala soudně lékařských kritérií pro podstatné omezení v obvyklém způsobu života. Otok dolní části palce levé ruky jej mohl omezovat lokální bolestivostí s lehkým omezením pohybu palce po dobu cca 1 týdne v slábnoucí tendenci. Ohledně délky obvyklé doby léčení znalec uvedl, že v obdobných případech tohoto typu objektivně prokázaného zranění se celková délka pracovní neschopnosti může pohybovat v rovině 4 až 5 týdnů. K mechanismu vzniku zranění znalec uvedl, že z charakteru a lokalizace zjištěného poranění poškozeného vyplývá, že proti oblasti palce a ukazováku levé ruky v jejích základních článcích působilo tupé násilí malé až střední intenzity, tj. na hranici mezi těmito úrovněmi (násilí v soudně lékařské stupnici malá – střední – velká). Tímto násilím mohl být velmi dobře kop obuté nohy druhé osoby do ruky poškozeného v obranném pohybu jeho levé horní končetiny proti útoku. Ze soudně lékařského hlediska lze vyloučit, že by poranění vzniklo např. při pádu těla poškozeného na pevnou podložku. Ze soudně lékařského hlediska je nutno uvést, že subjektivní vnímání bolesti utrpěného zranění má svůj vývoj v čase a je velmi individuální. V obdobných případech nejsou vůbec výjimečné případy, kdy poškození vyhledají lékařskou pomoc i následný den, kdy může být verifikováno i další poranění (vzhledem k pomalu se vyvíjející a stupňující bolestivosti).

6. Z lékařských zpráv bylo zjištěno, že poškozený se dostavil na první zdravotní ošetření cca 2 hodiny po úraze a stěžoval si zejména na bolesti palce a teprve druhý den se dostavil s tím, že se mu projevila bolest též na prstě levé ruky. Ze zprávy MUDr. Doskočila vyžádané soudem pak vyplývá, že fraktura prstu byla diagnostikována již 3.9.2018 a byla již zobrazena téhož dne na RTG. Není tedy možné, aby si poškozený zranění způsobil, jak tvrdí obžalovaný, sám v období mezi 1. a 2. návštěvou lékaře. Též tvrzení obžalovaného, že si mohl poškozený zranění způsobil sám ještě předtím než lékaře navštívil, se jeví jako naprosto účelové, neboť při návštěvě lékaře dne 3.9.2018 již popsal, jak ke zranění došlo a pokud by si měl zranění způsobil sám, musel by mít nějaké lékařské znalosti, aby jeho zranění odpovídalo skutkovému ději, který popsal.
7. K těmto skutečnostem se vyjadřoval též znalec z oboru soudního lékařství u hlavního líčení, kde potvrdil to, že zranění prstu se mohlo projevit až s odstupem času, což není v těchto případech nic neobvyklého, uvedl, že palec je pro poškozeného daleko důležitější pro úchop a proto jeho zranění mohl pociťovat jako dominantní problém. Jako příklad znalec uvedl, že ve své praxi takové případy má a např. jeden pacient se dostavil se zlomeným zápěstím až dva dny po úraze. Znalec uvedl, že si v podstatě nedovede představit, jakým způsobem by si měl poškozený sám zranění způsobil, vzhledem k tomu, že se jednalo o abrupci základního článku, tak ani kroucením, ani něčím podobným, ani prudkým nárazem nemohlo ke zranění dojít. Znalec uvedl, že by musel pouze spekulovat, jak by si mohl poškozený zranění způsobil a jak by to udělal, aby si poranil dva klouby na dvou prstech levé ruky. Naopak ze stovky posudků takto vypadají obranné mechanismy. Znalec pak uvedl, že pokud by ke zranění došlo jiným způsobem, např. vražením rukou do zdi, skřípnutím mezi dveře, úderem tyčí nebo nějakým obuškem, pak by se musela vyskytovat ještě další doprovodná zranění, která však diagnostikována nebyla.
8. Dle názoru soudu došlo ze strany obžalovaného k jednání tak, jak je shora popsáno a v důsledku toho ke zranění poškozeného, které mělo za následek poruchu zdraví, která v důsledku porušení normálních tělesných funkcí znesnadňovala obvyklý způsob života poškozeného a to nikoliv jen po krátkou dobu.
9. Pokud se obžalovaný na závěr hájil tím, že se z jeho strany mohlo jednat o nutnou obranu, pak tuto obhajobu soud vyhodnotil již jako zcela účelovou, neboť obžalovaný se po celou dobu trestního řízení hájil tím, že se žalovaného jednání – tedy kopu – vůbec nedopustil. Navíc z výpovědi svědka ██████████ vyplývá, že jím sledovaný zásah paralyzérem ze strany ██████████ byl již na samý závěr konfliktu mezi oběma bratry, a potom již k žádnému konfliktu mezi obžalovaným a poškozeným nedošlo. Totéž uvádí i syn obžalovaného ██████████.
10. Provedeným dokazováním bylo tedy prokázáno, že obžalovaný napadl poškozeného takovým způsobem, že mu způsobil zranění, které je vzhledem k jeho charakteru, délce doby léčeni a obtížím, které poškozeného po dobu léčeni provázely, třeba považovat za ublížení na zdraví ve smyslu § 122 odst. 1 tr. zákoníku. Pokud jde o subjektivní stránku, pak je třeba konstatovat, že obžalovaný jednal formou úmyslu přímého ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit jím chráněný zájem. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil zákonné znaky skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku.
11. Při úvaze o trestu soud vycházel z toho, že obžalovaný až doposud neměl žádné problémy se zákonem, posledním zaměstnavatelem byl hodnocen jako ochotný, bezproblémový pracovník, nebyl projednáván pro žádné přestupky, nebyl soudně trestán a je zřejmé, že se v tomto případě jednalo o vyhrocené jednání v afektu v důsledku dlouhodobě špatných vzájemných vztahů mezi oběma bratry v souvislosti s jejich předchozím společným podnikáním v oboru pohřebnictví a

nedořešení majetkových otázek, kdy obžalovaný J. [redacted] Z. [redacted] je přesvědčen o tom, že byl bratrem okraden a donucen ze společného podnikání odstoupit. Na základě těchto skutečností dospěl soud k závěru, že je možno účelu trestu dosáhnout výchovným trestem na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, který bude způsobilý zamezit tomu, aby případné další konflikty mezi oběma bratry byly řešeny obdobným způsobem a za zcela přiměřený soud považoval trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 1 roku.

12. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojila Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR s náklady za léčení poškozeného [redacted] ve výši 5.593 Kč. Tento nárok je bezpečně prokázán vyčíslením léčebných úkonů, které pojišťovna uhradila a nárok na náhradu škody je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, pro které byl uznán vinným, a proto byla náhrada škoda zdravotní pojišťovně v celém rozsahu přiznána.

13. Dále se s nárokem na náhradu škody připojil poškozený [redacted], avšak rozhodnutí o nároku na náhradu škody, které je požadováno poškozeným, výrazně přesahuje rámec trestního řízení. Bude nezbytné k němu provádět další dokazování, zejména pokud se týká proplácení náhradních pracovníků, když obžalovaný namítá, že např. [redacted], který měl být zaměstnán po dobu pracovní neschopnosti poškozeného, byl na zahraniční dovolené a předložil výpisy z facebooku [redacted], které zpochybňují to, že po celou dobu mohl [redacted] pracovat u poškozeného. Namítána je též mzda, která byla vyplácena vzhledem k regionální ceně práce. Pokud jde o předložené bodové ohodnocení utrpeného zranění, z něho pak vůbec nelze dovodit, zda ohodnocení je provedeno na základě metodiky Ministerstva spravedlnosti pro účely trestního řízení anebo na základě vyhlášky pro pracovněprávní účely. Proto byl poškozený s těmito obsáhlými nároky na náhradu škody odkázán na občanskoprávní řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Ústí nad Orlicí 29.5.2019

JUDr. Jiří Radoš v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Dalecká

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Procházkou v hlavním líčení konaném dne 29. března 2018 v Ústí nad Orlicí

takto:

Obžalovaný

R S, narozený [redacted] v Praze 8, invalidní důchodce, trvale bytem [redacted],
adresa pro doručování [redacted],

je vinen, že

- 1) dne 12. 3. 2017 v době kolem 04:45 hod. před vstupem do Pivnice Na Kopečku na ul. Albertova č. p. 363 na volně přístupném prostranství fyzicky napadl [redacted], nar. [redacted], kterého silně udeřil pěstí do obličeje, a když [redacted] upadl na zem na záda, přistoupil k němu a ještě asi 5 x jej udeřil pěstí do obličeje, čímž mu způsobil otřes mozku, podvrtnutí krční páteře, mnohočetná povrchová poranění v obličeji, tržnou ránu levého obočí a poranění zubů, s nutností lékařského ošetření v důsledku čehož byl po dobu tří týdnů odkázán na pomoc druhé osoby s obtížemi, spočívajícími v bolestech hlavy závratích, slabosti, zhoršení spánku, omezení příjmu potravy a mluvení, jakož i v nutnosti dodržovat klidový režim a nosit krční límec, které se slábnoucí tendencí přetrvávaly i nadále,
- 2) dne 21. 8. 2017 ve 22:54 hod. na ul. Husovo nábřeží č. p. 314 úmyslně poškodil vstupní dveře do budovy Obvodního oddělení Policie ČR Žamberk, a to přineseným dřevěným špalkem, kterým do dveří opakovaně udeřil a způsobil tak Krajskému ředitelství policie Pardubického kraje, IČ: 72050250, se sídlem Na Spravedlnosti 2516, Pardubice, škodu ve výši 46 200 Kč,
- 3) v době od 23:45 hod. dne 25. 9. 2017 do 00:58 hod. dne 26. 9. 2017 po předchozím vědomém požití alkoholu a pod jeho vlivem před restaurací Panský dům na Masarykově

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Beierová

náměstí po telefonátu na linku 158, kdy nepravdivě oznámil, že někoho zabil a dožadoval se příjezdu policejní hlídky, nejprve verbálně napadal příslušníky Policie ČR prap. Daniela Podzemného a prap. Zbyňka Kyllara, kteří na místo přijeli, a poté jim vyhrožoval, že jej musí zatknout, protože jinak na ně zaútočí a zabije je nebo zabije někoho jiného, přitom držel ruce sevřené v pěst, rozmachoval se kolem sebe a naznačoval údery směrem k nim, na výzvy k zanechání svého jednání nereagoval, a když se na místo dostavila policejní hlídka Oddělení hlídkové služby Policie ČR v Ústí nad Orlicí ve složení nstržm. Michal Suchomel a nstržm. Filip Rudolf, vyhrožoval těmto policistům fyzickým napadením s tím, že se uvidí v ringu nebo v civilu a pak můžou machrovat, že se věnuje bojovému umění krav maga, pamatuje si obličej a že za to machrování uvidí, a rovněž vyhrožoval, že si „odchytne“ policistu, který ho měl v minulosti vyslýchat,

tedy

ad 1)
jednak
jinému úmyslně ublížil na zdraví,

jednak
dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,

ad 2)
poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

ad 3)
jinému vyhrožoval usmrcením a ublížením na zdraví v úmyslu působit na výkon pravomoci jiného orgánu veřejné moci.

Tím spáchal

ad 1)
jednak
přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,

jednak
přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 2)
přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 3)
přečin vyhrožování s cílem působit na orgán veřejné moci podle § 324 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

A odsuzuje se

za přečiny ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, kterých se dopustil jednáními pod body 1) a 2) a dále za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 30.8.2017, č.j. 2 T 117/2016-99 podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku a 6 (šesti) měsíců nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Za přečin vyhrožování s cílem působit na orgán veřejné moci podle § 324 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterého se obžalovaný dopustil bodem 3) podle § 324 odst. 1 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců nepodmíněně**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozeným

- Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Regionální pobočka Hradec Králové, se sídlem Hořická 1710/19a, Hradec Králové, **částku 7 167 Kč,**
- České republice zastoupené Policií ČR, KŘP Pardubického kraje, se sídlem Na Spravedlnosti 2516, Pardubice, **částku 46 200 Kč.**

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se Česká republika, zastoupená Policií ČR, KŘP Pardubického kraje, odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 30.8.2017, č.j. 2 T 117/2016-99, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu odpadá odůvodnění výroků o vině a trestu tohoto rozsudku.

K trestnímu stíhání se s nárokem na náhradu škody připojili poškození ČR zastoupená KŘP Pardubického kraje a Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR. Česká republika zastoupená policií požadovala uhradit částku 89 576 Kč za poškozené dveře služebny. Zdravotní pojišťovna uplatnila částku 7 167 Kč, kterou uhradila za péči poskytnutou poškozenému Martinu Kubíčkovu v souvislosti s útokem obžalovaného. V řízení bylo bezpečně prokázáno, že obžalovaný se stíhané trestné činnosti dopustil, poškodil dveře služebny policie v Žamberku. Poškozená předložila soudu fakturu PROPLAST spol. s r.o. na částku 89 576 Kč, přitom je zřejmé, že jde o cenu za kompletní výměnu stávajících dveří za nové. Pokud jde o výši škody, soud se v řízení opřel o odborné vyjádření znalce Václava Suchomela, který stanovil částku potřebnou k uvedení dveří do původního stavu ve výši 46 200 Kč. Soud tedy přiznal poškozené uvedenou částku ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu a se zbytkem uplatněného nároku ji podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Obžalovaný způsobil poškozenému [REDAKCE] útokem újmu na zdraví. Poškozený byl ošetřen a následně léčen, za což zdravotní pojišťovna vyplatila léčebným zařízením částku 7 167 Kč. K tomu předložila podrobné vyúčtování, o kterém nemá soud důvodu pochybovat. I zde byly splněny podmínky pro přiznání nároku na náhradu škody ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu a to v celé uplatněné výši.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Ústí nad Orlicí 29.3.2018

Mgr. Jiří Procházka v.r.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Procházkou v hlavním líčení konaném dne 23.8.2018 v Ústí nad Orlicí

takto:

Obžalovaní

1. **F B**, narozen [redacted] v Hradci Králové, trvale bytem [redacted],
2. **T B**, narozen [redacted] v Ústí nad Orlicí, trvale bytem [redacted],
3. **S M**, narozen [redacted] v Prostějově, trvale bytem [redacted],

jsou vinni, že

1) dne 20. 5. 2018 v době od 17:50 do 18:00 hodin v obci Luková – Květná, okr. Ústí nad Orlicí, na volném prostranství před domem čp. 7 údery pěstí a kopy do celého těla fyzicky napadli [redacted] a [redacted], kterým způsobili odřeny a pohmožděny po těle, poškozený [redacted] v důsledku útoku obžalovaného FB utrpěl zhmoždění levé spánkové oblasti a podvrtnutí krční páteře, což si vyžádalo pracovní neschopnost v době od 21. 5. do 29. 5. 2018

a SM se tohoto jednání dopustil, přestože byl rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 25.5.2007, č.j. 1 T 188/2006-96 odsouzen pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb.

tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Beierová

F B

jednak
dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,
jednak
jinému úmyslně ublížil na zdraví,

S M

dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného a čin spáchal opětovně,

T B

jednak
dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,
jednak
jednáním, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, pokusil se jinému úmyslně ublížit na zdraví, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo.

Tím spáchali

F B

jednak
přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,
jednak
přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku.

S M,

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku,

T B

jednak
přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,
jednak
přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

A odsuzují se

F B

podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku a 2 (dvou) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví **zkušební doba v trvání 2 (dvou) roků.**

S M

podle § 358 odst. 2 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví **zkušební doba v trvání 2 (dvou) roků.**

T B

podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví **zkušební doba v trvání 2 (dvou) roků.**

Obžalovaný

M M, narozen [REDACTED] v Prostějově, trvale bytem [REDACTED],

se podle § 226 písm. c) trestního řádu **zprošťuje obžaloby** státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Orlicí ze dne 18.6.2018, č.j. 1 Zk 146/2018-6 podané pro skutek spočívající v tom, že společně s F B, T B a S M dne 20. 5. 2018 v době od 17:50 do 18:00 hodin v obci Luková – Květná, okr. Ústí nad Orlicí, na volném prostranství před domem čp. 7 úderý pěstí a kopy do celého těla fyzicky napadl [REDACTED] a [REDACTED], kterým způsobil odřeniny a pohmožděniny po těle, poškozený Josef Tůma utrpěl zhmoždění levé spánkové oblasti a podvrtnutí krční páteře, což si vyžádalo pracovní neschopnost v době od 21. 5. do 29. 5. 2018, neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo prokázáno, že dne 20.5.2018 dcera obžalovaného FB vyťahovalo plastové ohradní kolíky z ohrad poškozené [REDACTED], ta za to dítěti naplácala na zadek. Přítelkyně obžalovaného F B [REDACTED] tuto skutečnost telefonicky oznámila F B, který byl společně se spoluobžalovanými T B, S M a M M na fotbale v Žichlíčku. Poté obžalovaný F [REDACTED] B [REDACTED] společně s dalšími spoluobžalovanými nasedli do auta a přijeli do Květné. Zde na komunikaci okolo 17.50 hodin potkali [REDACTED] a [REDACTED], který je přítelem [REDACTED]. Z důvodu předchozího incidentu [REDACTED] s dcerou F [REDACTED] B [REDACTED] obžalovaný F [REDACTED] B [REDACTED], T [REDACTED] B [REDACTED] a S [REDACTED] M [REDACTED] poškozené napadli a to tak, že S [REDACTED] M [REDACTED] udeřil pěstí do obličeje [REDACTED], následně na poškozeného [REDACTED] zaútočil obžalovaný F [REDACTED] B [REDACTED], který jej bil pěstmi a kopy, které směřovaly na oblasti těla i hlavy. Obžalovaný T [REDACTED] B [REDACTED] rovněž pěstmi a kopy do hlavy a těla napadl poškozeného [REDACTED] a to i v době, kdy se nacházel na zemi. V důsledku útoku utrpěli oba poškození odřeniny a pohmožděniny celého těla. Poškozený [REDACTED] útokem F [REDACTED] B [REDACTED] utrpěl zhmoždění levé spánkové oblasti, podvrtnutí krční páteře, které si vyžádalo ošetření a následnou pracovní neschopnost až do 29.5.2018. Zranění se projevilo zvracením, bolestivostí, v důsledku které poškozený nemohl spát, bylo mu špatně, motala se mu hlava. Bolesti přetrvávaly týden až čtrnáct dní a to i po ukončení pracovní neschopnosti na žádost poškozeného. Léky proti bolesti poškozený užíval 4 dny.
2. Obžalovaní připustili, že došlo ke konfliktu s poškozenými [REDACTED] a [REDACTED] a to poté, co obžalovaní přijeli z fotbalu, protože přítelkyně F [REDACTED] B [REDACTED] zavolala, že [REDACTED] zbil jeho dceru. Přijeli autem do obce Květná, na cestě potkali poškozené, kterých se ptali, proč [REDACTED] dceru F [REDACTED] B [REDACTED] zbil. Na to poškození reagovali útokem, [REDACTED] útočil na T [REDACTED] B [REDACTED], [REDACTED] na F [REDACTED] B [REDACTED] a došlo k potyčce pěstmi mezi těmito osobami. S [REDACTED] M [REDACTED] a M [REDACTED] M [REDACTED] popřeli, že by na poškozené útočili.
3. Předně je třeba říci, že obhajoba obžalovaných, že to byli právě poškození [REDACTED] s [REDACTED], kdo napadli obžalované je nevěrohodná už vzhledem k okolnostem, které incidentu předcházely. I z výpovědi svědkyně [REDACTED], přítelkyně [REDACTED] a [REDACTED], přítelkyně [REDACTED] je zřejmé, že uvedeného dne došlo ke konfliktu mezi [REDACTED] a zřejmě dcerou obžalovaného F [REDACTED] B [REDACTED], která poškozovala ohrady [REDACTED] a dítěti naplácala na zadek. Tuto informaci zavolala přítelkyně obžalovaného F [REDACTED] B [REDACTED]

obžalovanému, to kromě samotného obžalovaného potvrzují i spoluobžalovaní, [REDACTED], která je sestrou obžalovaného F [REDACTED] B [REDACTED], T [REDACTED] B [REDACTED] a švagrovou M [REDACTED] M [REDACTED] a S [REDACTED] M [REDACTED]. Pohnutkou odjezdu obžalovaných z fotbalu nebyla snaha si celou událost vysvětlit, ale tzv. si to vyřídit. Tato slova použil obžalovaný S [REDACTED] M [REDACTED], byť uvádí, že si to chtěli vyřídit slušně. Jak vyplývá z výpovědi obžalovaného S [REDACTED] M [REDACTED], z fotbalu odjeli ještě před jeho skončením. Přestože obžalovaní měli informace o tom, že dítěti naplácala [REDACTED], nejeli si událost vysvětlit s ní, přestože byla doma, ale zastavili u poškozených [REDACTED] s [REDACTED], kteří byli na cestě před domem čp. 7. Verzi obžalovaných, že to byli právě poškození [REDACTED] s [REDACTED] kteří obžalované napadli poté, co se jich ptali na uvedené události nelze uvěřit ani s ohledem na početní převahu obžalovaných nad poškozenými. Vzhledem k uvedeným skutečnostem soud považuje za věrohodné výpovědi poškozených [REDACTED] a [REDACTED], kteří shodně uvedli, že obžalovaní na místo přijeli vozidlem, vyskákali z auta a napadli je se slovy, že jim zbili dítě. Pokud jde o to, který z obžalovaných a jakým způsobem poškozené napadl, pak [REDACTED] vnímal útok ze strany obžalovaného T [REDACTED] B [REDACTED], který jej bil pěstmi do hlavy, krku a kopy do těla. Útok pokračoval poté, co v důsledku intenzity útoku se dostal na zem. K tomu, jakým způsobem bylo útočeno na poškozeného [REDACTED], se nedokázal vyjádřit. Z jeho výpovědi dále vyplývá, že měl oděrky, zhmožděniny na těle, měl roztrhané triko, zranění se projevovala bolestivostí, ale k lékaři nešel. Na to, že by na poškozeného [REDACTED] útočilo více osob, než obžalovaný T [REDACTED] B [REDACTED], nelze usuzovat ani z výpovědi poškozeného [REDACTED], který rovněž uvedl, že po [REDACTED] vystartoval T [REDACTED] B [REDACTED], M [REDACTED] M [REDACTED] viděl u poškozeného [REDACTED] klečet a říkal mu, ať se na to vykašle. [REDACTED] bil pouze T [REDACTED] B [REDACTED], dával mu rány pěstí, žádný kop neviděl. Je však třeba poukázat na to, že útok na [REDACTED] vnímal až po té, co ustal útok F [REDACTED] B [REDACTED] vůči jeho osobě. Z výpovědi tohoto svědka bylo zjištěno, že první ránu pěstí do obličeje dostal od obžalovaného S [REDACTED] M [REDACTED], následně již na něho útočil pouze F [REDACTED] B [REDACTED], který jej bil pěstmi do hlavy a dalších částí těla. Když ležel na zemi, dostal již jen jeden kop. Výpověď svědka [REDACTED] koresponduje s obsahem výpovědi svědkyně [REDACTED], která na místo přiběhla, když slyšela hluk ze silnice. I tato svědkyně popisovala to, že poškozenému [REDACTED] dal S [REDACTED] M [REDACTED] pěstí a následně útočil F [REDACTED] B [REDACTED]. Pokud jde o útok na poškozeného [REDACTED], podle této svědkyně nejprve M [REDACTED] M [REDACTED] strčil do poškozeného [REDACTED] a následně jej brutálním způsobem bil T [REDACTED] B [REDACTED], který do něj kopal na zemi. Svědkyně [REDACTED] přiběhla na místo později a ke konkrétnímu způsobu útoku se již nedokázala vyjádřit, viděla pouze poškozené, jak leželi na zemi. Svědkyně [REDACTED] potvrzovala obhajobu a verzi obžalovaných, tuto verzi však soud považuje za nevěrohodnou a ostatními důkazy a skutečnostmi vyvrácenou. Je třeba poukázat na to, že poškozený [REDACTED] je na první pohled fyzicky mnohem zdatnější než obžalovaný F [REDACTED] B [REDACTED], přesto na F [REDACTED] B [REDACTED] svědkyně neviděla žádné zranění, naopak [REDACTED] utrpěl mnohačetná poranění, která byla objektivizována lékařskou zprávou a s jeho následky se poškozený [REDACTED] potýkal delší dobu. Ani jeden z obžalovaných nevyhledal lékařské ošetření, přestože podle svých slov F [REDACTED] i T [REDACTED] B [REDACTED] zranění utrpěli. Charakter zranění a způsob léčení, jakož i míra omezení v obvyklém způsobu života byla zjištěna z výpovědi poškozeného [REDACTED] a z lékařské zprávy.

4. Obžalovaný F [REDACTED] B [REDACTED] na ulici, tedy na místě veřejnosti přístupném, před více osobami, o kterých hovoří i svědkyně [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], napadl kopy a údery [REDACTED], dopustil se tedy veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržností tím, že napadl jiného a zároveň poškozenému [REDACTED] způsobil zranění, které je třeba kvalifikovat jako újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 1 trestního zákoníku. Jak uvedeno výše zranění si vyžádalo lékařské ošetření a následnou pracovní neschopnost po dobu delší než 7 dnů. Obžalovaný se tak dopustil jednak přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a jednak ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku.

5. Obžalovaný T [redacted] B [redacted] se dopustil obdobného jednání vůči poškozenému [redacted], i on poškozeného veřejně a na místě veřejnosti přístupném napadl údery pěstí a kopy. Toto jednání zároveň bylo způsobilé přivodit poškozenému [redacted] ublížení na zdraví. Obžalovaný na poškozeného útočil delší dobu, sám uvádí, že to bylo 7 – 8 minut, častoval jej údery pěstí a kopy do oblastí, kde jsou uloženy životně důležité orgány. Oproti poškozenému [redacted] je obžalovaný zjevně mohutnější konstituce, přesto však ke vzniku tohoto následku nedošlo. Poškozený přesto, že utrpěl zranění, nevyhledal lékařské ošetření a bolestivost jej neomezovala po delší dobu. V tomto případě obžalovaný kromě přechodu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku se dopustil pokusu přechodu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 146 odst. 1 trestního zákoníku k § 146 odst. 1 trestního zákoníku.
6. Obžalovaný S [redacted] M [redacted] svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přechodu výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, zaútočil ranou pěstí do oblastí hlavy na poškozeného [redacted] vědom si současného útoku dalších obžalovaných proti poškozeným. Toto jednání je třeba v kontextu považovat za výtržnost ve smyslu § 358 trestního zákoníku. Tohoto jednání se navíc obžalovaný dopustil přesto, že byl v minulosti pro stejný trestný čin odsouzen a to ve věci Okresního soudu v Prostějově, sp. zn. 1 T 188/2006, čin tedy spáchal opětovně.
7. Z výpovědi obžalovaných i slyšených svědků není sporné, že na místě trestného činu se nacházel i M [redacted] M [redacted], v jeho případě však ani jeden z poškozených žádný útok z jeho strany nezaznamenal, sám obžalovaný jakýkoli podíl na útoku popřel, stejně se vyjadřovali i ostatní spoluobžalovaní. Jediným usvědčujícím důkazem tak je zde výpověď [redacted], která událost viděla nikoliv z bezprostřední blízkosti a vnímala pouze strčení obžalovaného M [redacted] M [redacted] do poškozeného [redacted]. Po tomto strčení měl [redacted] spadnout na zem. Sám poškozený [redacted] uvedl, že než spadnul, dostal rány a kopy ve stoje. Vzhledem k osamocení uvedeného důkazu však nelze mít za spolehlivě prokázaný ani minimální podíl obžalovaného na potyčce s poškozenými. V jeho případě tedy soud za existence pochybností, které nebyly odstraněny v průběhu hlavního líčení, zprostil obžalovaného M [redacted] M [redacted] obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že by se stíhaného skutku dopustil.
8. Naopak zbylí obžalovaní jednali všichni v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, věděli, že svým jednáním porušují zájem na klidném občanském soužití. V případě obžalovaných F [redacted] B [redacted] a T [redacted] B [redacted] i zájem na ochraně zdraví. Obžalovaní chtěli následky spočívající v porušení zájmů chráněných trestním zákoníkem způsobit, byli si vědomi, že nenastanou žádné překážky, které by jejich vzniku zabránily. To, že nedošlo ke vzniku újmy na zdraví u poškozeného [redacted], lze považovat za dílo šťastné shody okolností.
9. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud postupoval podle § 38 a násl. trestního zákoníku, přihlížel k dosavadnímu způsobu života obžalovaných, jejich poměrům, možnostem jejich nápravy, k povaze a závažnosti spáchané trestné činnosti i ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 41 a § 42 trestního zákoníku.
10. Povaha a závažnost činu je určována zejména významem zájmů, které byly činem dotčeny, tedy zájmů na klidném občanském soužití a zájmu na ochraně zdraví, dále formou zavinění, jak byla zhodnocena shora. Jednání obžalovaných soud hodnotí tak, že bylo výrazem msty za předchozí incident mezi [redacted] a dcerou obžalovaného F [redacted] B [redacted]. Obžalovaní útočili v početní převaze, na poškozeného [redacted], který je robustnější tělesné konstituce, útočili dva obžalovaní, naopak útok obžalovaného T [redacted] B [redacted] na poškozeného [redacted] vzhledem k fyzické převaze obžalovaného a ovlivnění alkoholem ze strany [redacted] takovou převahu ani nevyžadoval. [redacted] při útoku utrpěl drobnější zranění. Zranění poškozeného [redacted] přesto, že jde o kvalifikovanou újmu na zdraví, nezanechá zřejmě trvalejších následků. Je třeba zdůraznit, že takovýto způsob řešení konfliktů nemůže společnost tolerovat.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Ústí nad Orlicí 23.8.2018

Mgr. Jiří Procházka v.r.
samosoudce

OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Husova 975, 562 17 Ústí nad Orlicí

---

tel.: 465 567 111, fax: 465 523 269, e-mail: podatelna@osoud.uno.justice.cz, IDDS: rjrabj7

NAŠE ZNAČKA: 51 Si 543/2019

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Jan Gregar

DNE: 31. prosince 2019

Vážený pan

Vážený pane magistře,

na základě Vaší žádosti ze dne 20.12.2019 Vám v příloze zasílám pět anonymizovaných rozsudků zdejšího soudu, kterými byli obžalovaní odsouzeni za trestné činy podle § 146 trestního řádu (rozsudky podle §§ 141 a 146a nebyly u zdejšího soudu vydány).

S pozdravem

Bc. Jan Gregar v. r.
ředitel správy soudu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Radoše a přísedících Jaroslavy Bednářové a MVDr. Marty Šilarové v hlavním líčení konaném dne 26.2.2019 v Ústí nad Orlicí

takto:

Obžalovaný J S

narozený [REDACTED] v Ústí nad Orlicí, okres Ústí nad Orlicí, zaměstnanec spol. Spintex s.r.o., trvale bytem [REDACTED], okres Ústí nad Orlicí

je vinen, že

v Ústí nad Orlicí, okr. Ústí nad Orlicí, dne 8. 4. 2018 v době kolem 2.00 hodin v restauraci Šnyt na ul. Polská 1308 za přítomnosti dalších nejméně pěti osob přistoupil ke zde tancujícím [REDACTED] a [REDACTED], do poškozeného [REDACTED] opakovaně strčil, udeřil ho pěstí do hlavy, uchopil kolem krku a povalil na zem, kde na něj klekl a opakovaně ho udeřil pěstí do obličeje, v důsledku čehož poškozený [REDACTED], nar. [REDACTED] utrpěl při pádu zlomeninu levého vnitřního kotníku, zlomeninu zadní hrany levé holenní kosti a poranění vazivového spojení holenní a lýtkové kosti, s nutností osteosyntézy - zpevnění zlomeniny kovovým materiálem a sádrové fixace dolní levé končetiny bez zatěžování (bez došlapu), s citelným omezením v obvyklém způsobu života po dobu nejméně 8 týdnů, spočívajícím zejména ve výrazném omezení pohyblivosti a bolestivosti poraněného místa,

tedy

jednak

jinému úmyslně ublížil na zdraví a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

jednak
dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného.

Tím spáchal

jednak
zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

jednak
přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se :

Podle § 146 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví **zkušební doba na 3 (tři) roky.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je **obžalovaný povinen zaplatit :**

- jednak nemajetkovou újmu spočívající v náhradě bolestného v celkové částce **48 750 Kč poškozenému** [REDAKCE], **narozenému** [REDAKCE], bytem [REDAKCE], Ústí nad Orlicí
- jednak je povinen zaplatit náhradu škody poškozené **Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR**, se sídlem Vinohradská 2577/178, Praha 3, IČ 471 143 04 ve výši **42 989 Kč.**

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený Martin Boušek odkazuje se zbytkem nároku na náhradu škody na občanskoprávní řízení.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl bezpečně prokázán shora popsáný skutkový děj.
2. Obžalovaný vypověděl, že [REDAKCE] s [REDAKCE] netancovali, obžalovaný tam s ní stál a [REDAKCE] ji začal tahat pryč. Obžalovaný jej odstrčil, [REDAKCE] mu to vrátil, pak se vzájemně chytili a nějak váhově spadli a asi tím, jak dopadl, tak si tam nechal nohu. Vylučuje, že by dal poškozenému úder pěstí do obličeje, jen se chytili a spadli. Na zemi se poté převalovali, žádné pěstě tam nepadaly.
3. Jednání obžalovaného tak, jak je popsáno ve výrokové části, je však prokázáno svědeckými výpověďmi poškozeného [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE]

██████████, ██████████ a ██████████. Z provedeního dokazování vyplývá, že poškozený ██████████ tancoval s ██████████, obžalovaný na ně nejprve pokřikoval, a poté do poškozeného strčil. Poškozený ██████████ obžalovanému řekl, ať je nechá být, že se s ním prát nebude. Poté obžalovaný udeřil poškozeného pěstí do hlavy, chytil jej kolem krku zezadu, jakoby do kravaty, a poté přepadli přes stůl. Svědci ██████████, ██████████, ██████████ i ██████████ shodně popisují, že po pádu na zem obžalovaný na poškozeném klečel a udeřil ho pěstí do hlavy.

4. Ze soudně-lékařského znaleckého posudku MUDr. Petra Baláže vyplývá, že předmětné poranění dolní končetiny vzniká typicky nadměrným zatížením struktur nepřírodně postavené končetiny (noha vytočená dovnitř a zatížení vahou těla se současnou rotací těla či končetiny), tedy dopadem či dosednutím na končetinu. Vznik poranění lze vysvětlit popisovaným pádem poškozeného při zatížení končetiny vahou jeho těla, případně i další osoby (útočníka).
5. Na základě provedených důkazů je třeba konstatovat, že zranění dolní končetiny poškozeného je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Pokud by obžalovaný poškozeného fyzicky nenapadl, nedošlo by k pádu poškozeného a neutrpěl by tak ani předmětné zranění levé dolní končetiny. Jednání obžalovaného směřovalo k ublížení na zdraví podle § 122 odst. 1 tr. zákoníku, poškozenému však svým jednáním způsobil z nedbalosti těžkou újmu na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku, jelikož poškozený byl výrazněji omezen v obvyklém způsobu života po dobu delší než šest týdnů.
6. Shora popsáním jednáním naplnil obžalovaný jednak všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, když jednal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jednak zločinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, v tomto případě obžalovaný jednal nejméně v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, přičemž těžší následek byl zahrnut přinejmenším nevědomou nedbalostí obžalovaného podle § 16 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, protože obžalovaný měl a mohl vědět, že při fyzickém napadení může dojít k pádu poškozeného na zem a ke zranění výše uvedeného charakteru.
7. Obžalovaný nebyl nikdy soudně trestán, má velmi dobré hodnocení ze zaměstnání, je dobře hodnocen i ze sportovního oddílu, který za něj dokonce nabízel i záruku. Soud měl za to, že vzhledem ke všem okolnostem případu je možno účelu trestu dosáhnout podmíněným trestem odnětí svobody a to bez toho, aniž by byla záruka přijímána, neboť soud má za to, že v daném případě vzhledem k hodnocení osoby obžalovaného je záruka nadbytečná a postačí uložení podmíněného trestu a pravidelné kontroly zkušební doby ze strany okresního soudu. Vzhledem k částečnému doznání obžalovaného a jeho dobrému pracovnímu a občanskému hodnocení byl trest uložen blíže dolní hranici zákonné tr. sazby s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 3 roků.
8. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojila Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra za náklady zaplacené za léčení poškozeného, řádně svoje náklady vyčíslila přehledem lékařských zákroků a není pochyb, že způsobená škoda je v příčinné souvislosti s trestnou činností obžalovaného, za kterou byl uznán vinným. Proto byl obžalovaný zavázán tuto škodu zdravotní pojišťovně uhradit. Dále se k trestnímu řízení připojil poškozený Martin Boušek a to jednak za náhradu nemajetkové újmy spočívající v bolestném, když bolestné bylo vyčísleno podle metodiky Nejvyššího soudu MUDr. Miroslavem Blanařem na 195 bodů. Poškozený požadoval úhradu za bolestné v částce 48 750 Kč, což je za 1 bod 250 Kč. Protože tato škoda je opět v příčinné souvislosti s trestnou činností obžalovaného a účtovaná částka za 1 bod

nepřesahuje 1 % z průměrné mzdy za r. 2017, byla v celém rozsahu poškozenému přiznána. Dále pak poškozený požadoval náhradu škody za mzdu, kterou vyplatil [REDACTED] a [REDACTED] s tím, že tyto osoby musel zaměstnat jako kuchaře a provozního namísto sebe po dobu, kdy nemohl vykonávat svoji práci na pozici kuchaře. Rozhodování o tomto nároku však přesahuje rámec trestního řízení, neboť k rozhodnutí nepostačují jen výplatnice uvedených osob, ale muselo by být zjišťováno, zda skutečně musely být zaměstnány 2 osoby, když poškozený, jak sám uvedl, pracoval na pozici kuchaře, zda vyplacené mzdy odpovídají a nejsou např. nahodnoceny ke škodě obžalovaného, v rámci tohoto posuzování by musel být zjištěn celkový provoz restaurace Chaplin v Ústí nad Orlicí, aby mohly být tyto skutečnosti posouzeny, z čehož zjevně vyplývá, že i v občanskoprávním řízení se může jednat o delší spor, pokud obžalovaný sám požadovanou náhradu neuzná. Proto se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody byl poškozený odkázán na občanskoprávní řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Ústí nad Orlicí 26.2.2019

JUDr. Jiří Radoš v.r.
předseda senátu